

IZVANREDNO ZASJEDANJE SABORA HRVATSKE

Odlučni u obrani suverene Hrvatske

ZAGREB – Sabor Hrvatske raspravlja je u petak, na izvanrednoj sjednici, o aktualnoj političkoj situaciji, nemirima u nekim općinama u Hrvatskoj i mjerama što su ih poduzeli vlada i drugi organi Republike. Uvodna izlaganja podnijeli su predsjednik Vlade Hrvatske Stipe Mesić i predsjednik Republike dr. Franjo Tuđman, a višesatna se rasprava vodila i o predloženom tekstu Rezolucije o zaštiti ustavnog demokratskog poretka i nacionalnim pravima u Hrvatskoj.

RASPRAVA

POLITIKA VISOKOG RIZIKA: Raspravu je u otvorio Ivica Račan, rekavši kako je obrana suvereniteta i teritorijalnog integriteta te osvojenog stupnja demokracije obaveza svih građana i svih demokratskih snaga. To, bez sumnje, nagnalo je Račan, nadilazi i stranačke interese i postojeće stranačke odnose. Stoga odgovornost snose svi, pa i postojeća vlast i vladajuća partija, koja se mora suočiti i sa svojom vlastitom neizgrađenošću, nesposobnošću, pa i pojavama nedorastosti društvenoj situaciji.

MANIPULACIJA STRAHOM: Govoreći o tzv. referendumu o autonomiji Srba u Republici Hrvatskoj, Račan je rekao kako je to pokušaj nasilnog zaustavljanja demokratskog procesa, destabilizacije pa i rušenja demokratskih snaga i ugrožavanja teritorijalnog integriteta. Riječ je, uz to, i o pojavi manipulacije s osjećajima nesigurnosti i straha, ižačega, očito, stoji i velikosrpski nacionalistički i hegemonistički blok, odnosno politika. Na legalnim i legitimnim višestračkim izborima gradani Hrvatske izabrali su legalnu vlast i nitko ne-ma pravo, osim tih istih gradana, da tu vlast u skladu s Ustavom i zakonom kontrolira, a pogotovo ne-ma pravo da je nasilnim metodama onemogućava i ruši.

Politiku rukovodstva SDS Račan je nazvao avanturičkom, rekavši kako se radi o potcenjivanju i negiranju hrvatskog Sabora, o poticanju na nasilne i protuustavne akcije, o manipuliranju narodom, o stvaranju psihoze straha.

TREBA GARANTIRATI RAVNOPRAVNOST: Račan je izvjestio zastupnike o traženju da se u Skupštini SFRJ donese deklaracija o međunarodnim odnosima u Jugoslaviji, da se utvrde neka bitna načela tih odnosa, kao i da se odrede pretpostavke za novi povijesni dogovor jugoslavenskih naroda. Treba garantirati punu nacionalnu ravноправnost naroda i narodnosti. Protivimo se, dodao je, stavovima Predsjedništva. Socijalističke Republike Srbije u kojima se traži da se savezni zakonom propiše realizacija prava na samoodređe-

No, po njemu, scenarij je napravljen ovde. Zatražio je da se prestatne vrijedati srpski narod jer oni nije malodoban pa da mora po scenariju u Beograd i proglašava ga se i etničkim, terorističkim, ruljom, nacionalnom manjinom.

Na kraju, Marko Atagić rekao je da srpski narod u Hrvatskoj traži kulturnu autonomiju, ukoliko Jugoslavija ostane federalna, a političku i teritorijalnu, ukoliko se ona razgradi. U takvom će slučaju srpski narod u Hrvatskoj sam odlučivati s kim će i kako će živjeti jer je to suveren narod, rekao je. Na takvu su izjavu zastupnici negodovali, a predsjedavajući, dr. Žarko Domljan, zamolio je zastupnike da ne vrijedaju ovaj narod i ovaj Sabor.

OPOZICIJA KAO OPERETNI DEKOR: Ratko Ličina obrazložio je zašto ostali poslanici SDS-a ne prisustvuju ovom vijećanju. SDS ne može komunicirati s parlamentom čiji čelnici procjenjuju njenu aktivnost kao terorizam. „Sveukupna orkestracija srbožderskog aragon-trog ponašanja pripada ukupnom horu kroatocentričnih partija, koje su sebe nazvale pozicijom i opozicijom“, rekao je. Hrvatski parlament nema opoziciju, jer ima ukupnu podršku skoro svih partija. Priče o parlamentarnoj opoziciji tzv. lijevih stranaka, desnih stranaka ili političkog centra predstavljaju operetički dekor ovog parlamenta. Srpski narod u Hrvatskoj je politički narod, stariji od političkog hrvatskog naroda. Lako je naći historijske dokaze o tome da su postojale srpske partie u Dalmaciji, još dok je ona bila pod čvrstom rukom Venecije. Isto vrijedi i za Slaveniju, u kojoj su također postojale srpske partie, dok je ona bila pod upravom bečke krune. Hrvatski politički narod se kao politički formira malo kasnije, prema Starčevićevim političkim projektima. Srpski politički narod bi morao imati sva prava kao hrvatski narod u ovoj republici. (Na ovo izjave saborski zastupnici potekli su zviždati i negodovati).

NOĆNI ZBJEGGOVI PODSJETILI NA RAT: Ratko Ličina je u nastavku rekao kako bi srpski politički narod imao sva prava, kad bi ova republika bila historijska i demokratska. Međutim, ona nije ni historijska ni demokratska. Ako je netko napao demokraciju na ovim našim prostorima, onda je to država sa svojim policijskim snagama. Na demokratsko pravo narodnog srpskog plebiscita odgovoren je upućivanjem sile državnog aparata: helikoptera, oklopnih transporterata i specijalnih jedinica. Odgovor srpskog naroda bio je spontan, on se oružanom sili suprotstavio naoružanjem. Nije se radilo ni o kakvima naoružanim bandama ili, kako to

VRIJEME ZA HUMANI DIJALOG: Parlamentarizam podrazumijeva konsenzus, rekao je zatim Ratko Ličina, a ne monopol vladajuće partije. Samo nas takvi odnosi vode u Evropu. Iako su politički odnosi u Hrvatskoj dovedeni do usijanja avanturičkim odlukama hrvatskog političkog vrha, Ličina, uime SDS-a, smatra da je došlo vrijeme za humani dijalog. Srpski je narod pokazao plebiscitom da su Srbi u Hrvatskoj i za Hrvatsku, i za Jugoslaviju. Demokracija dozvoljava razne opcije. SDS-u se prigovara što se zalaže za pogodbenu autonomiju, a, po njemu, tako se i Hrvatska određuje prema Jugoslaviji i šire, prema Evropi.

BRANILA SE CJELINA REPUBLIKE: Vladimir Šeks, potpredsjednik Sabora, rekao je da u cijelosti podržava procjene i ocjene vrhovništva Hrvatske koje je u ovim trenucima, teškim za hrvatski suverenitet, za mir i sigurnost svih građana, bez obzira na njihovu nacionalnu pripadnost i politički svjetonazor, bilo na visokoj razini i nije dopustilo da Hrvatska uđe u vješto prikrivanje, otvorenu klopu velikog scenarija što je trebao gurnuti u gradanski rat i napraviti od nas novi Libanon. Osjećaj ugroženosti javio se kod hrvatskog pučanstva u nekim dijelovima Hrvatske, ali je trebao biti shvaćen i procijenjen tako da se moralna braniti cjelina republike. Možda je u ovim ugroženijim dijelovima Hrvatske došlo do osjećaja bespomoćnosti i ogorčenja hrvatskog puka zato što mu se nije priteklo u pomoć, ali u ovom je slučaju u prvom planu bila cjelina republike a ona je uspiješno obranjena. Temeljna prosudba i procjena od koje treba proći u ovoj situaciji jeste da je u Hrvatskoj bila oružana pobuna, s elementima i značajkama terorizma.

Teror kao oblik političkog nasilja, nastavio je zatim Vladimir Šeks, usmjerio je na kulturu kolektivnog straha, osjećaja ugroženosti i nesigurnosti među ljudima. To je bio i cilj scenarija u Hrvatskoj, a teror nije ništa drugo nego surrogat za rat. To je rat protiv države, u ovom slučaju, bio je to nagovještaj i ostvarenje ratnih operacija protiv Republike Hrvatske. Cilj terora je proizvodnja straha, a to su scenariji postigli kako u srpskom, tako i u hrvatskom pučanstvu, stvorivši osjećaj straha, ugroženosti i nesigurnosti. Plan je bio napravljen vrlo lucidno, prema svim postulatima znanošću u vezi s terorističkom djelatnošću, a tako je i proveden. Primjer je temeljna logika bila da oni, koji su odgovorni za teror, prebače odgovornost na državu, odnosno njezinu tijela i organe, u ovom kon-

zložene kroz izvještaje vlade koji će vjerojatno uslijediti. Ovo što smo danas čuli nije potpuna analiza jer znamo da još rade i neke komisije pa je zbog toga načelni prijedlog da se takve riječi kao što su teroristička i oružana pobuna, koje se u nekoliko navrata spominju u ovom trenutku, izbace iz teksta. Za „olakšanje pojedinih riječi u Rezoluciji“ založio se i Željko Mažar.

Zastupnik iz Vrgorca Vlado Ravlić napomenuo je da je na scenarij Velike Srbije upozorio još prije dvije godine, da se sada samo pokušava realizirati memorandum i da se u tome svesrdno trudi Slobodan Milošević pokušavajući destabilizirati Hrvatsku i okretni pažnji naše i svjetske javnosti s dogadaja na Kosovu. U tome je djelomice i uspio, ali vjerujem da je najgore prevladano. On je u potpunosti odbacio diskusiju zastupnika Ličine koji je prema riječima Ravlića, uvrijedio ne samo hrvatski već i srpski narod u Hrvatskoj. Predlaže da najgovorniji ljudi iz vlasti Hrvatske posjete ta križna područja i da se sa svim demokratskim institucijama pokuša izvući srpski narod iz zablude u koju ih je uvukla Srpska demokratska stranka.

Ocenjujući trenutno stanje u Hrvatskoj, Petar Dodan smatra odgovornima i Hrvatsku demokratsku zajednicu i Srpsku demokratsku stranku, koje se umjesto da nastoje povesti dijalog, sve više konfrontiraju. Zato, kaže Dodan, treba konačno sjeti i zajedno dogovoriti zalednički suživot srpskog i hrvatskog naroda.

Marko Vlašić odbacuje izlaganje Ličine i napominje da je ova vlada u Hrvatskoj izabrana demokratskim putem i da je nitko nema pravo rušiti. Srećom, nije njezina scenarij Memoranduma. Naglašeno je da hrvatska vlada odgovara narodu koji ju je izabrao, a nikako ne Slobodanu Miloševiću, Borisavu Joviću... Napomenuo je da je vrlo indikativno da vlada, odnosno savezni organi, izdaju saopćenja o križnim situacijama tek nakon što svoje mišljenje dade Slobodanu Miloševiću. Treba se založiti da se demokrati, mirno, ali i odlučno pronađe izlaz iz takvih i sličnih situacija.

NE GOVORI SE O POLOŽAJU HRVATA: Dr. Vlado Veselica ocijenio je da je ovo trenutak koji nalaže potrebu da se razmotri i situaciju u Jugoslaviji i njezinu smisao postojanja kao i situaciju u Hrvatskoj, sa svim relevantnim činjenicama i podacima, kako se ne bise pretvorilo u parolaško diskutiranje bez konkretnih podataka i činjenica. Napomenuo je da se u Hrvatskoj ne

NACRT REZOLUCIJE O ZAŠTITI USTAVNOG DEMOKRATSKOG PORETKA I O NACIONALnim PRAVIMA U HRVATSKOJ

Za miran život u Republici Hrvatskoj

U odsudnim povijesnim procesima nestajanja državnog socijalizma u svjetskim razmjerima, u vrijeme razvoja pravne države i parlamentarne demokracije u cijeloj Istočnoj Evropi, u Jugoslaviji su dogmatske i hegemonističke snage pristupile obrani starog poretka svim sredstvima. U nasilnom zaustavljanju demokratskih i reformskih kretanja, one koriste neustavne, nelegalne i nelegitimne metode, koje uključuju poticanje etničkih sukoba i oružane pobune.

U sklopu tog scenarija, u poticanje nasilnih i protuustavnih akcija manipuliranje narodom, stvaranje psihoze straha i ugroženosti u Hrvatskoj, uključilo se i vodstvo Srpske demokratske stranke. Provodeći politiku „antibirokratske revolucije“ pritiscima, prijetnjama i drugim nelegalnim sredstvima, ono u praksi poriče rezultate slobodnih, demokratskih izbora, te ruši legalno izabrana tijela u pojedinim općinama, onemogućavajući funkcioniranje pravne države.

Na višestračkim izborima državljeni Hrvatske izabrali su legalnu vlast. Nitko nema pravo tu vlast ugrožavati nasilnim metodama, te da onemogučava njezino ustavno djelovanje. Straže, barikade i nasilje ugrožavaju sigurnost građana, te onemogučuju funkcioniranje demokratskih ustanova. Stoga se o takvim metodama mora suditi kao o pokušaju nasilnog, terorističkog rušenja ustavnog poretka i suprotstaviti im se sa svim ustavnim sredstvima.

Sabor Republike Hrvatske, na osnovi tih političkih ocjena, uskladenih u svestranoj raspravi

– polazeći od rezultata slobodnih i višestračkih izbora, te usvojenih ustavnih amandmana, kojima je nakon gotovo pola stoljeća jednostranačke, komunističke vlasti, administrativne i dogovorne ekonomije, Republika Hrvatska odlučno krenula u izgradnju državnog i društvenog ustroja, utemeljenog na poštovanju ljudskih prava, na parlamentarnoj demokraciji i tržišnom gospodarstvu;

– potvrđujući svoju odlučnost da brani, učvršćuje i dalje razvija politički suverenitet i teritorijalnu cjelovitost Republike Hrvatske, te brani interese hrvatskoga naroda u drugim jugoslavenskim, europskim i prekomorskim zemljama;

– čvrsto uvjeren da se postojeće nesuglasice, pa i kriza odnosa medju narodima jugoslavenske zajednice mogu razriješiti jedino pregovorima, odnosno novim dogovorima o mogućem zajedništu ili savezu naroda i republika današnje SFRJ, ili još šire;

– odlučno opredijeljen da Republika Hrvatska i sada i u budućnosti ostane čvrsti činilac mira i sigurnosti na tom prostoru, te političke stabilnosti, demokratskog razvijetka, prometne i svekolike druge povezanosti ovog dijela Europe, na svojoj izvanrednoj sjednici, održanoj 24. kolovoza 1990., donosi sljedeću

Rezoluciju

1. Obaveza poštivanja Ustava i zakona, te sloboda nesputane političke djelatnosti i parlamentarne političke borbe čine bit svakoga, pa tako i hrvatskoga demokratskog političkog sustava i pravnog poretka.

2. Polazeći od tih visokih načela, višestrački – parlamentarni i izvanparlamentarni – oblici političke borbe ograničeni su jedino prihvaćanjem i postišanjem suvereniteta Republike Hrvatske, njezina postojećega. Ustavom utvrdenoga demokratskog poretka, njegovih institucija i legalne procedure rješavanja svih političkih interesa, razlika i sukoba.

3. Oružana pobuna u nekim mjestima kninske, obrovačke, benkovske i nekih drugih općina, naseljenih pretežno srpskim pučanstvom, u tom je pogledu značila ne samo negiranje spomenutih političkih načela i opredjeljenja, već i pokušaj nametnja i legalizacije metoda političkoga pritiska i nasilničkoga ponasanja, što se ogledalo u velikom rasponu – od širenja lažnih vijesti i cestovne hajdučije, do terorističkog ugrožavanja opće sigurnosti domaćih i stranih građana i imovine.

4. Primjena nelegalnih i kriminalnih oblika prevratničkoga (pučiščkoga) ponasanja nije samo povrijedila nacionalno dostojanstvo hrvatskog naroda i pogoršala međunarodne odnose, te otežala izglede za budući mirni suživot Hrvata i Srba u Hrvatskoj i u Jugoslaviji, već je uzrokovala i ogromne gospodarske štete, osobito u područjima koje čine ključne razvojne pravce Hrvatske, kao što su turizam, vanjska

nje, jer bi time federalna vlast ograničavala stvarnu slobodu i suverenitet jugoslavenskih naroda.

Stranka demokratskih promjena predožila je i usvajanje deklaracije o međunarodnim odnosima u Hrvatskoj u kojoj će se jamiciti nacionalna ravnopravnost svim narodima i narodnostima, garantirati pravo na kulturnu autonomiju, na jezik, pismo, kulturne institucije, na finansijsku potporu, kako bi se štitio kulturni identitet svakoga, pa i srpskog naroda u Hrvatskoj.

RAČUN PLĀCAJU SVI GRADA
Nl. Račan je u ime svoje stranke izrazio i nezadovoljstvo što u predoženoj rezoluciji ništa kritički ne piše o odgovornosti vlasti i vladajuće stranke, osobito u vezi s nepromišljenim potezima, neodgovornim prijetnjama silom, uznemiravajućim izjavama, nezrelim i neodgovornim postupcima i stavovima koji su dolazili iz dijelova državnih organa ili partiskih struktura. Upozorio je da se u političkom životu Republike Hrvatske vodila i vodi politika tzv. visokog rizika. Dio učinaka takve politike uvijek se uspostavlja kao račun svim gradama republike, svim zastupnicima Sabora i svim političkim strankama. U pluralističkoj demokraciji, završio je Račan, mora se činiti razlika između stranačke i državne politike, pa funkcioniari trebaju ubuduce nastupati prije svega kao državni privaci. Račan je pozvao sve gradiće Hrvatske na stvaranje atmosfere mirnog života, tolerancije i medusobnog povjerenja.

NEKA SE IZJASNE MARKOVIĆ
IDRUGI: Inž. Josko Kovač upozorio je da je narod u splitskoj regiji uznešen i uvrijedjen te da traži sve podatke o onome što se zbivalo na osovinu Knin – Beograd. Ovaj je zastupnik osporio pravo dr. Raškoviću da bude partner u pregovaranju, ali je postavio i pitanje daljnog statusa onih zastupnika SDS-a koji ne dolaze na saborska zasedanja.

„Kao se stvari ponavljaju, tvrdiće Predsjedništvo Hrvatske, pa i predsjednika dr. Franje Tuđmana, kako su srpskom narodu ovim amandmanima data čak i veća prava, naprosto ne odgovaraju istini, smatra Atlagić. Neka nam kažu u čemu se ogledaju ta veća nacionalna prava, rekao je. Ustvrdio je dalje, da su prava čak i sužena pa i ukinuta, te da upravo zato srpski narod izražava gradansku neposlušnost. Načinjući koja su prava ukinuta, Atlagić je rekao da je stara vlast sigurnala ravnopravnu upotrebu cirilice i latinice, a da nova vlast pravo upotrebe cirilice daje samo u onim općinama u kojima je srpsko stanovništvo u većini. Nova je vlast ukinula i dvotrećinsko odlučivanje o pitanju od interesa za ravnopravnost naroda i narodnosti, čak i pravo da takvo pitanje može pokrenuti deset zastupnika. Izostala je i sramnjena zastupljenost od općine do Sabora, pa se u općinama stvaraju etnički čiste vlade u kojima nema, primjerice, ni jednoga Hrvata kao predsjednika općine u sredinama gdje je većinsko srpsko stanovništvo, i obrnuto.

AKT ZASTRAŠIVANJA: Atlagić je zamjerio čelnicima nove vlasti što su u jednom govoru ne spominju srpski narod kao konstitutivni državni element. To može upućivati na mogućnost da će se Srbi »zbaciti« iz ustavne definicije u kojoj sada jesu, rekao je. Govoreći situaciju u Benkovcu, Atlagić je rekao kako je narod bio uznešen i potezima vlasti, posebno potezom Josipa Boljkovca koji je izdao naredjenje o noćnom oduzimanju oružja rezervnom sastavu milicije. Taj je čin Atlagić nazvao krajnje neodgovornim i politički nepromišljenim, aktom zastrašivanja. Narod se mobilizira, reče Atlagić, ali zato što su prema njemu upućeni transporteri i helikopteri. Oštro se suprotstavio svim onim izjavama o scenariju iz Beograda, zatraživši imena scenarista kako bi se, kako je rekao, narod suprotstavio takvom scenariju.

kaže gosp. Tuđman, o rulji, kako su nazvani ti hrabri i pošteni ljudi koji su časno čuvali svoje kuće, žene, djecu i starce u noćnim zbjegovima. Ako je nešto podsjećalo na ratno stanje, onda su to ovi zbjegovi. Ovo, rekao je Ratko Licić, što se i dalje dogada srpskom narodu u Šibeniku i Primoštenu, gdje se već dva dana skupljaju potpisni kojima se traži izgon akademika Jovana Raškovića, Branka Popovića i Marka Dobrijevića, jest fašistički izgon kojim dirigira demokratsko hrvatsko vrhovništvo. Hrvatska sredstva informiranja nečuvano i nevideno su podložna vlasti, čak se s velikim zadovoljstvom piše o ovom dogadaju piše u hrvatskoj štampi. Po njemu, ne radi se niti o ostratizmu niti o recidivu. Poslije 2000. godina to je genocidni akt i genocidni recidiv jedne politike.

KOCKA ZAMIJENJENA STUBAMA: Da to nije nimalo slučajno, nastavio je Ratko Licić, potvrđuje i javno, masovno, i od vlasti organizirano potpisivanje zahtjeva za kričnim gonjenjem dr. Jovana Raškovića i dr. Milana Babića. U gravđevima gdje Srbi predstavljaju manjinu, provodi se noćni teror stalnim telefonskim pozivima sa prijetnjom životima, pa su mnoge porodice, žene i djeca napustile hrvatske gradove i sklonile se na si gurnju mjesto. Ovakav način rada i političkog pritiska od strane hrvatskog vrhovništva doveo je do toga da nitko nema miran san. Pitam se, rekao je Ratko Licić, nije li to samo odvlačenje pažnje od srži problema što ih ovo vrhovništvo nije u stanju riješiti, a to je kolaps privrede. Sto će se desiti kad na hrvatskoj političkoj sceni nastupe regionalni, a ne samo nacionalni interesi, ako se i dalje zadrži ovakva centralizacija moci? Nekadašnja »kocka« sam je zamijenjena Becićevim stubama, boje su promijenjene ali su princip i način rada ostali isti.

SUZITI PRIVILEGLJE: Marku Atlagiću replicirao je Vladimir Šeks rečavši da Sabor ustavnim amandmanima nije ogranicio prava Srba u Hrvatskoj, da nije točno da je cirilica bila zajamčena u do sadašnjem Ustavu, da nije točno da su Srbi ograniceni tim amandmanima u svojim pravima, da nakon njih nije uslijedilo ukidanje »Prosvjete«. Ono gdje je spor nastao nije u tome što su Srbima sužena neka prava, već zbog toga što su dosad bile sužene neke privilegije koje će ova vlast i dalje sužavati. Parlamentarno iškustvo ne poznaje situaciju u kojoj je moguće da se nakon svih tih netočnosti, lašćima nazove i predsjednik Tuđman i Sabor i njegovi prvi ljudi. Lažac ste Vi, gospodin Atlagiću, zaključio je Šeks.

LIJEVI BLOK TRAŽI MIRNIJI TON: U ime lijevog bloka Gordana Grbić založila se za dopunu Rezolucije smatrajući da treba dati mirniji ton cijelom tekstu, a da riječi kao što su terorizam, oružana pobuna i druge morale bi biti iscrpni obraz-

kretnom slučaju na Republiku Hrvatsku. Oni koji su provodili cijeli scenarij prisiljavali su odredene skupine ljudi da promijene svoje ponašanje te da prihvate ono koje im je nudio teroristički plan. Najveći dio srpskog pučanstva, osobito u Kninu, Obrovcu i Benkovcu, bio je prisiljen da sudjeluje u ovoj oružanoj pobuni.

PROTIV ODREDBI POVELJE UN:

Na kraju svoje rasprave Vladimir Šeks se zalazio da se u ocjeni odgovornosti razlučuje odgovornost organizatora od odgovornosti onih koji su u ovoj oružanoj pobuni moralni sudjelovali. Istaknuo je odgovornost Srbije za miješanje u državni suverenitet Hrvatske, za osnivanje dobrotvračkih odreda. Podliježe to, kaže Šeks i regulama međunarodnog prava i Povelji Ujedinjenih naroda kojima se osuduje i zabranjuje miješanje u suverenitet i pravo drugih država.

SUZITI PRIVILEGLJE:

Marku Atlagiću replicirao je Vladimir Šeks rečavši da Sabor ustavnim amandmanima nije ogranicio prava Srba u Hrvatskoj, da nije točno da je cirilica bila zajamčena u do sadašnjem Ustavu, da nije točno da su Srbi ograniceni tim amandmanima u svojim pravima, da nakon njih nije uslijedilo ukidanje »Prosvjete«. Ono gdje je spor nastao nije u tome što su Srbima sužena neka prava, već zbog toga što su dosad bile sužene neke privilegije koje će ova vlast i dalje sužavati. Parlamentarno iškustvo ne poznaje situaciju u kojoj je moguće da se nakon svih tih netočnosti, lašćima nazove i predsjednik Tuđman i Sabor i njegovi prvi ljudi. Lažac ste Vi, gospodin Atlagiću, zaključio je Šeks.

SCENARIJ NIJE BIO POTREBAN:

Milivoj Vojnović istakao je kako priznaje legalitet Sabora, bez obzira što se uvijek ne slaže s odlukama što ih to tijelo donosi. Ogroman je, međutim, ocjenama institucija republike vlasti što su donešene prije sjednice Sabora, kao i načinom kako su donešene. One još jače produbljuju i pogoršavaju već ionako zategnute međunarodne odnose, još više homogeniziraju nareste, dijeleći ih i zbijajući ih po nacionalnoj pripadnosti. Vojnović smatra da je ogromna zabluda obmanjivati vlasti narod i svijet kako su kninske događaje izazvali samo veliki scenaristi iz Srbije, memorandum, velikosrpski hegemonizam, Milošević pa i mnogi drugi, sve do saveznog Predsjedništva pa i same Jugoslavenske narodne armije, a istodobno ne priznati da su bespotrebne tako brze promjene Ustava, uključujući tu one u vezi s

spominje nikakva diskriminacija ili segregacija hrvatskog naroda, makar se u Kninu, na primjer, uči prije cirilica nego latinica, te da to nikome ne smeta. U Kninu se vjore srpske zastave, u Kninu postoje cirilični natpisi i nema niti jednog elementa koji bi upućivao da je taj narod u bilo kojem elementu ugrozen i da je bilo koji Srbin u Kninu ili bilo koji drugi općini u Hrvatskoj provociran na nacionalnoj osnovi. To su činjenice koje se lako mogu dokazati. Ove noćne barikade, miniranje hrvatskih cesta, sprečavanje odlazaka hrvatskih vlakova, odlazaka autobusa, to je sve namješteno i inscenirano bez ikakvog povoda, jer u Hrvatskoj nije zabilježen ekscesni napad na bilo kojega pripadnika srpske nacije. Ako se govori o političkim procesima, onda valja istaknuti, kaže Veselica, da od poslje rata u Hrvatskoj nije pokrenut niti jedan politički proces protiv Srba, ali je istodobno protiv Hrvata taj broj procesa popričan.

GREŠKA VLASTI:

Nikola Visković bio je za savladavanje strasti, a onda u nekoliko točaka izložio svoje političko mišljenje. Politička autonomija Srba, ovako kako je predloženo obuhvatila bi manjinu tog naroda u Republici, a njegov položaj rješila slabije od onog koje bi dobili u demokratskoj Hrvatskoj. Referendum je politički legitiman, ali ne može proizvesti pravne učinke. Republike vlasti nemaju pravo sprečavati takva izjašnjanja, ako se ona provode bez sile, bez obzira na njihov cilj. Zato je greška hrvatske vlasti što je neprestano ponavljala da će referendum spriječiti svim sredstvima. Potpuno je neopravданa upotreba svake sile i oružja. Sporove stranaka treba rješavati u parlamentu što kao način nisu izabrale ni SDS, ni HDZ. Demokratija traži i govornicu pacifikaciju, izbjegavanje teških rješenja što također predstavnici stranaka nisu izabrali kao svoju metodu.

ALEKSA CRNJAKOVIĆ, ZVONKO GAJSKI, GORANKA JUREŠKO, FRANJO KISELJAK, VLADO RAJIĆ

uagana, trgovina i međunarodni zeljeznički, cestovni i pomorski promet, iz kojih se stječe znatan dio sredstava za razvitak nerazvijenih krajeva, društvenih djelatnosti i državnih službi.

Namjelu prethodno izvedenih ocjena, političkih načela i stajališta, Hrvatski Sabor donosi sljedeće odluke:

1. Sabor Republike Hrvatske ostaje odlučan u nakani da Hrvatima, Srbima i drugim narodima i manjinama koje žive u Hrvatskoj i smatraju je svojom domovinom, jamči sva ljudska, politička i nacionalna prava, i to najmanje u onom opsegu kojega narodima i etničkim zajednicama jamči države-članice Europe i Sjeverne Amerike.

2. U cilju praktičkoga ostvarivanja ove nakane, Hrvatski Sabor će stručno i politički ojačati Komisiju za zaštitu i unapređivanje ravnopravnosti naroda i manjina, koja će istraživati i rješavati sve žalbe što bi mogle proistjeci zbog eventualnog ugrožavanja spomenutih prava, te će ubrzati pripreme za zakonsku institucionalizaciju zaštite ljudskih, političkih i nacionalnih prava u Republici Hrvatskoj.

3. Istodobno, Hrvatski Sabor javno očituje svoju namjeru i odlučnost da u predstojećim pregovorima o novom državnopravnom dogovoru jugoslavenskih naroda i njihovih država-republika, te u diplomatskoj aktivnosti prema susjednim zemljama, u kojima postoji hrvatska manjina, zatraži ista prava i za te pripadnike hrvatskoga naroda.

4. Zbog ustrajne organizirane protodemokratske i protuhrvatske instrumentalizacije međunarodnih odnosa u Hrvatskoj, te neistinitim i štetnim medijskim kampanjama u zemljama i u inozemstvu Sabor Republike Hrvatske obavezuje hrvatsku Vladu da što prije objavi hrvatski i inozemstvu izdanja »Plave knjige«, koja će sadržavati najvažnije činjenice o rezultatima višestrašnih izbora, o provedenim ustavnim i zakonskim promjenama, o planovima daljnog demokratskog razvijanja Hrvatske i, osobito, o institucijskoj osnovi i praktičnoj zaštiti i razvijanju ljudskih, političkih i nacionalnih prava svih gradana Hrvatske, kao i o aktualnim oblicima i nosiocima njihova ugrožavanja i kršenja.

5. U vezi s tim, Hrvatski Sabor upućuje poziv Europskom parlamentu i drugim kvalificiranim, javnim i privatnim ustanovama koje istražuju i nadziru stanje ljudskih, političkih i etničkih prava u svijetu, da u Hrvatsku upute svoje promatrače ili izaslanike, kako bi se na licu mjesta, slobodno i neometano, upoznali sa stanjem ovih prava u Hrvatskoj, a osobito srpskog i hrvatskog pučanstva u mjestima u kojima je došlo do oružane pobune.

6. Takoder, Sabor zadužuje Vladu Republike Hrvatske da vladama zemalja iz kojih potječu turisti i drugi putnici, koje su tijekom oružane pobune maltretirali pobunjenci, uputi ispruku, izrazi spremnost za nadoknadu materijalne štete ili na neki drugi, simbolički način ispraviti nastale osobito na turističkom području.

7. Budući da za ostvarivanje navedenih prava, minimalnu pretpostavku čini poštivanje građanskih dužnosti i osobito državljanska lojalnost prema domovini, njezinim institucijama i simbolima, Sabor Republike Hrvatske javno očituje svoju odlučnost da ustavni poredak i zakone Republike Hrvatske zaštiti svim sredstvima pravne države. S tim u vezi, Hrvatski Sabor zahtijeva od vlasti i drugih nadležnih organa da, prema načelima demokratskoga političkoga sustava i krivičnog zakonodavstva, ispitaju odgovornost svih državnih organa i pojedinaca za nelegalne i kriminalne postupke do kojih je došlo tijekom oružane pobune, te o tome izvijeste Sabor.

8. Povezano s time, Hrvatski Sabor zahtijeva od Vlade da, ubuduće, osobito odlučnu političku akciju i krivične sankcije provodi prema nosiocima onih oblika pojedinačnog ili grupnog djelovanja, koja se argumentirano mogu podvesti pod pojmom političkog nasilja, ilegalnog i terorističkog djelovanja.

9. Potvrđujući sve dosadašnje odluke Predsjedništva i Vlade Republike Hrvatske o posljednjim dogadjajima i u skladu s općim opredjeljenjima i stajalištima sjednice Predsjedništva SFRJ od 21. kolovoza 1990. Sabor Republike Hrvatske izričito zabranjuje osnivanje i djelovanje bilo kakvih izvaninstitucionalnih ili paralelnih tijela, vlasti, dobrotvračkih straža, skupina i odreda, pa i naoružanih pojedincima, što sve ugrožava mir u zemlji, sigurnost putnika i međunarodnog prometa, a time i stabilnost ovog dijela Europe.

10. Sabor Republike Hrvatske zauzima se da se, u skladu s dogovorom postignutim između Predsjedništva SFRJ i republike, što prije postigne dogovor o uređenju medurepubličkih i međunarodnih odnosa, na temelju međunarodnog prava i normi civiliziranog svijeta.

U trenutku postupnog smirivanja stanja u mjestima organizirane oružane pobune, Sabor Republike Hrvatske želi izraziti svoju zahvalnost i priznanje svim građanima Hrvatske, osobito ogromnoj većini Hrvata i Srba koji su u proteklim danima djelovali smirujuće i odgovorno, te dali najveći doprinos da se napetosti smire i izbjegne krvoproljev. Istu zahvalnost i priznanje zaslužuju organi reda, kao i vecina političkih stranaka koji su staloženim, ali odlučnim djelovanjem i odgovornim političkim izjavama pridonijeli smirivanju i, očekuje se, mirnom, demokratskoj uspostavi punoga pravnoga poretku u svim onim mjestima u Republici, gdje je bio narušen.

Na temelju svih navedenih opredjeljenja, načela i odluka, Sabor Republike Hrvatske poziva svakog i sve građane Hrvatske, bez obzira na nacionalnu, vjersku i stranačku pripadnost, da i dalje pružaju svoju punu obol zaštiti i ostvarivanju tih načela i odluka, koje su usmjerene unapređivanju mirnog suživota svih građana i gostiju Republike Hrvatske i u njenom dalnjem, svekolikom napretku.

Sabor Republike Hrvatske

Nezadovoljni SUP-om

SKUP GRAĐANA U DRNIŠU: Sekretar šibenskog SUP-a obećao smjene, proporcionalnost u miliciji

DRNIŠ (K.R.) – Gradani Drniša i okolnih mjeseta počeli su se u četvrtak oko 17 sati okupljati pred zgradom Skupštine općine, pa ih se oko 21.30 skupilo blizu dvije tisuće. Tražili su istinu i cjelovitu informaciju o zbivanjima i stanju u drniškoj. Stanici javne sigurnosti, a u vezi s glasinama da je jedan dio milicije i rezervnog sastava, srpske nacionalnosti, otkazao poslušnost. Nakon što im se obratio predsjednik SO Drniš, Josip Odak, okupljeni su iznjeli svoje zahtjeve i zatraili dolazak sekretara SUP-a Šibenik Ante Bujas, koji je ubrzo i stigao.